

Gyülekezeti hírmondó

2010 Augusztus

Vadosfai Evangélikus Gyülekezet – 9346 Vadosfa, Kossuth Lajos u. 13. Telefon (egyházi): 06-20/824 2660
e-mail: vadosfa@lutheran.hu honlap: <http://vadosfa.lutheran.hu/>

A „Gyülekezeti hírmondó” gyülekezetünk honlapján is megtalálható.

Legközelebbi alkalmaink:

Aug. 20.-n (pénteken) de. 10 órakor ünnepi istentisztelet Vadosfán

Szeptember 5.-n (vasárnap) de. 10 órakor tanévnyitó istentisztelet Vadosfán

Őrségváltás

3 év után újra van lakója a vadosfai parókiának. Egyházkerületünk püspöke – *Ittész János* – 2010. augusztus 15-től **Jorsics Attila** *lelkészjelöltet* küldte gyülekezeti munkatársként a vadosfai gyülekezetbe (ld. a bemutatkozást a 4. oldalon). Elérhetősége: **06-20/824 2660**.

**„Énekeljétek új éneket az ÚRnak, énekelj az ÚRnak, te egész föld! Énekeljétek az ÚRnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap! Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek! Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérik, félelme-
sebb minden istennél. Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója. Fenség**

és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében. Népek törzsei! Magasztaljátok az URat! Magasztaljátok az ÚR dicsőségét és hatalmát! Magasztaljátok az ÚR dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba! Boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben, reszkess tőle, te egész föld! Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR! Bizony, szilárdan

áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket. Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel! Ujjongjon a mező, és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind az ÚR előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezék a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.” (96. Zsoltár)

A 96. zsoltár a dicsőítés mibenlétét mutatja be nekünk, illetve ezzel az igazi dicsőítéssel fordul Isten felé. Nem csak dicsőíti Istent, nem csak Isten felé fordulva magasztalja Őt, hanem az olvasóját vagy hallgatóját is dicsőítésre szólítja.

A zsoltár szavai nem csak Istennek szólnak, a zsoltáros inkább egyfajta párbeszédet folytat: olyan, mintha ott állna Isten és az emberek között, és néha ide, néha oda címezné a szavait. Éppen ezért a 96. zsoltár nem „csak” Istent dicsőíti, hanem az embereknek, akik szintén hallgatják, magyarázza, hogy milyen is az igazi dicsőítés. Nem csak dicsőít, hanem azt is megmondja, hogy miért és hogyan teszi ezt. Ez egy nagyon fontos motívum; nem csak dicsőít, hanem tanít is minket dicsőíteni. Úgy is mondhatnánk, hogy ez a zsoltár a dicsőítés iskolája. Első verseiben az író nem pusztán felszólítja olvasóit a dicsőítésre, az éneklésre, hanem témát is ad ehhez, valamint azt is megmondja, hogy hogyan történjen mindez.

A héber költészetben – és a zsoltárokban különösen is – egy számunkra szokatlan szerkesztési formával találkozunk. Ez a különleges szerkesztési forma a gondolatrím. Több formája létezik; egyik ezek közül a párhuzamos gondolatrím. Ez úgy épül fel, hogy egy kijelentést az író egy következő gondolati egységben – következő sorban, következő mondatban – bővít ki, magyaráz meg vagy éppen fejez be. Ezt azért fontos tudnunk, mert a szövegünkben is megtalálható ez a szerkesztési forma, és ha így olvassuk, akkor egy kicsit más jelentéssel is bír a második és harmadik vers:

„Énekeljétek az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap!

Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!”

Isten nevének áldása az Ő dicsőségének elbeszélésével van összekapcsolva, szabadításának hirdetése pedig csodáinak elbeszélésével.

- Az Úr nevének áldása magában foglalja azt, hogy elbeszéled dicsőségét mindenkinek.
- Szabadításának hirdetése pedig nem más, mint a csodáiról való bizonyágtétel.

Miért is vannak ezek összekapcsolva egy ilyen gondolatrímekben? Csak az az ember tudja tiszta szívből áldani az Istent, aki megtapasztalta az Ő jelenlétét az életében. Aki viszont már ezt megtapasztalta, az egyszerűen nem tudja és nem is akarja magában tartani. Áldja az Úr nevét, és minden vágya, hogy ezt elbeszélje a nemzeteknek. Az Isten nevét áldani nem lehet befelé fordulva, csak magamnak.

Ugyanígy függ össze egymással Isten szabadítása és az Ő csodáinak hirdetése. Ki tudja hirdetni az Isten szabadítását? Az, aki megszabadult. Az az ember, aki átélte, hogy a bűnei terhe alól, azok alól a terhek alól, amik már majdnem agyonnyomták, Isten, Krisztus kiszabadította. Ez egy csoda, amit minden népnek meg kell tudnia. Vagyis, ha áldani akarsz az Istent, akkor beszéld el dicsőségét a nemzeteknek. Beszéld el, hogy az Ő dicsősége abban nyilvánult meg, hogy otthagyta a mennyei hajlékot azért, hogy Téged itt megmenten. Ha hirdetni akarsz a szabadítását, akkor mondd el a nemzeteknek, mondd el mindenkinek, hogy milyen csodát tett Veled. Hogy elvette bűniedet és megszabadított. Mert ez az Isten nevének áldása, ez szabadításának hirdetése.

A dicsőítés az Isten megtapasztalt kegyelmének, szabadításának a továbbadása. És az igazi dicsőítés ugyanúgy kétirányú, mint ez a zsoltár. Ugyanúgy szól az Isten felé, mint az emberek felé. Isten felé mint dicséret, az emberek felé pedig mint bizonyágtétel.

Most pedig a zsoltárban továbbhaladva figyeljünk ennek a dicsőítésnek a tartalmára! A következő gondolat Istent szembeállítja a bálványokkal:

„Mert nagy az ÚR, méltó, hogy dicsérik, félelmesebb minden istennél. Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.”

Ez a szembeállítás azonban most nem az a tipikus ítélő gondolat, amivel az Ószövetség lapjain a bálványokkal kapcsolatban általában találkozunk. Ennek a szembeállításnak most nem az a lényegi mondanivalója, hogy a bálványoknak hódolókat ítélet alá esnek.

Isten szabadításának témájához kapcsolódva a 96. zsoltár központi gondolata a bálványkérdésben az, hogy Te, aki megtapasztaltad, hogy az Úr élő Isten, menj el és hirdesd ezt minden népnek! Mert szegényeknek csak bálványaik vannak... Mondd el nekik, hogy számukra is van szabadulás a Krisztusban!

Menj ki az utcára, menj az ismerőseidhez, akik nem ismerik Krisztust, és ezért csak bálványaik vannak.

- Te a gondviselésben bízol, ők a véletlenben.

- Neked az egész életedet őrző Jézusod van, ők anyagi biztonságot keresnek.
- Neked Istened van, nekik sorsuk.
- Neked megváltott életed van, ők a halálban vannak.

Figyeld a tizedik verset: *„Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az ÚR! Bizony, szilárdan áll a világ, nem inog.”*

- Mondjátok el, hogy uralkodik az Úr, mert ők azt hiszik, hogy egyedül vannak.
- Mondjátok el, hogy a világ szilárdan áll és nem inog, mert nekik inog.

A dicsőítésnek igenis komoly tartalma van. Megtapasztaláson nyugvó, komoly tartalma. Összeszámoltam, ebben a zsoltárban hét komoly teológiai gondolat jelenik meg a dicsőítés tartalmában: teremtés, Isten „egy”-volta, uralkodása (világ fenntartása), igazságossága, pártatlansága, ítélete, eljövetele.

Istennek a dicsőítése tulajdonképpen mindezekről bizonyágot tesz. Nem túl nehéz témák ezek egy bizonyágtételhez? Szóban igen. De dicsőítésben, énekekben nem.

Most mindezek után szeretném a zsoltár első versét kiemelni, amit eddig direkt kerültem:

„Énekeljétek új éneket az ÚRnak, énekelj az ÚRnak, te egész föld!”

Mindezeket a komoly, súlyos gondolatokat énekelj el!

Azért énekelj, mert az ének a legjobb kifejezőeszköz mindannak, amit megtapasztaltál. Mert a boldog ember énekel. Mindig ének szól ott, ahol a prózai szavak már nem tudják kifejezni a hálát. Gondolatok csak bele, Testvérek, a Bibliában mikor jelenik meg a legtöbbször az ének. Amikor valami nagy isteni megtapasztalást már prózai szavakkal nem tudnak kifejezni: ilyen Mózes éneke a szabadulás-kor, Anna hálaéneke, az Énekek éneke, az Újszövetségben Mária éneke vagy az apostolok éneke a börtönben, és még sorolhatnám...

Az ember akkor vágyik igazán énekelni, ha valami nagyot megtapasztalt, ha megérintette az Isten. És az ilyen éneknek ereje van. Mert a szavak sokszor nem elég meggyőzőek, de ha valaki énekel a kegyelmes Istenről, azzal nem lehet vitázni. Ha hitigazságokat próbálok rábeszélni valakire, annak lehet ellentmondani. De ha sugárzik belőlem az, hogy Krisztus megmentette az életemet, és ezért boldog vagyok; ha énekel az egész életem, azzal nincs mit tenni, annak nem lehet ellentmondani. Az egy olyan erejű bizonyágtétel, ami minden komoly érvelést maga mögé utasít, ugyanakkor nagy meggyőző erővel tanúskodik Isten szabadításáról.

Énekelj, Testvérem! Hogy a népek ott kint, akiknek nincsen reménye, akiknek nincsen Krisztusa, meghallják, hogy van remény, és csatlakozzanak az Istent dicsőítő kórusához. Ámen.

(Jorsits Attila lelkesjelölt)

Elköszönő gondolatok

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“
(Jn 3,16)

Kedves Testvéreim!

Három évvel ezelőtt – 2007. március 14.-n – egy lelkesgyűlés alkalmával szolgáltam először Vadosfán, egy úrvacsorai istentiszteleten. Akkor még nem is gondoltam, hogy az a szolgálat nem csupán egyszeri alkalom, hanem hamarosan egy hosszabb találkozás kezdetét jelenti.

A Rác lelkész házaspár elmenetele miatt megüresedett szolgálati helyen 2007. augusztus 15.-ével kezdtem meg a helyettes lelkési szolgálatot a gyülekezetben, amely megbízatás időtartama várhatóan néhány hónapnak ígérkezett. Most már tudom, hogy pontosan három év lett belőle. Sokszor megkérdeztek tőlem, hogy ha tudnám, hogy ez több évig is eltarthat, akkor is vállalnám-e? Úgy érzem, nem bántam meg, hogy igent mondtam a felkérésre.

Jól tudtam, hogy soproni megbízatásom mellett teljes emberként nem tudom ellátni a feladatot, de azt is, hogy az átmeneti időben mindenesetre ez segítséget jelent a gyülekezet számára. Azt, hogy folyamatos legyen a lelkési szolgálat a gyülekezetben, az, hogy az istentiszteletek időpontjait ne kelljen megváltoztatni, ez volt talán az egyetlen megoldás. De nem tudtam vállalni a látogatásokat, s a hitoktatást sem – mivel az hetenként legalább még két napi jelenlétet igényelt volna.

Első évben Kiss Judit tartotta a hittanórákat – Celldömölkőről, majd a következő két évben Selmeczi Diána lelkész vette át a tanítást – Rábaszentandrásról. Így a folyamatosság biztosítva volt.

A vasárnapi alkalmak – kisebb időpont módosításokkal – folyamatosak voltak. Nagypénteken és karácsonyeste azonban nem tudtam vállalni azt, hogy mind a hét helyen tartsak istentiszteletet, hiszen akkor Sopronban, a Nyugdíjsházban nem tudtam volna megtartani alkalmainkat. Úgy érzem, az, hogy ezeken az alkalmakon csak Vadosfán volt istentisztelet, nem volt rossz megoldás. Így legalább együtt ünnepelhetett a gyülekezet.

Nagyünnepeken - húsvétkor, pünkösdkor, karácsonykor és óév-újévkor – a két-két napon mindenütt volt istentisztelet, úrvacsoraoasztással. A megszokottakon túl újabb úrvacsorai alkalmakat is tartottam évente, pl. augusztusban. Természetesen a megszokott vadosfai alkalmak – mint a konfirmáció, tanévzáró, augusztus 20., tanévnyitó, hősök napja – változatlanul megtartásra kerültek. Reformáció ünnepén két helyen, halottak napján a temetői istentiszteletek mind a hét helyen megtartásra kerültek. A böjti és ádventi alkalmak ebben az átmeneti időben elmaradtak (igaz, első évben a böjti alkalmakat két helyszínnel megtartottam, de túl kicsi volt az érdeklődés!)

Az istentiszteletek látogatottsága – visszanezve a statisztikákat – bizony hogy kívánnivalót maga után. De öröm volt látni a fiatalokat, volt, amikor családjuk kíséretében, de többen akár egyedül is jöttek.

Álljon itt egy kis statisztikai összegzés a három évről:

A megtartott istentiszteletek összeszámolása sok időt venne igénybe! De a vasárnaponkénti kettő, három illetve négy istentisztelet sok alkalmat adott a találkozásokra.

Ez idő alatt 22 gyermeket kereszteltem (lesz még 1 szeptemberben). Külön is öröm volt, akiknek szülei ez idő alatt tartották esküvőjüket is.

Mindegyik évben volt konfirmáció! A 3 év alatt 26 fiatal és 1 felnőttest készítettem fel a konfirmációra, és éltek először az úrvacsora ajándékával. Az előkészítést vasárnaponként tartottam Mihályiban, az istentisztelet után. Voltak, akik nem csak az előkészítőre jöttek, hanem már az istentiszteleten is ott voltak.

Esküvő 17(+1 lesz szeptemberben) volt, ebből 7 volt ökumenikus.

Sajnos temetői szolgálat is sok volt, összesen 49 testvéravatala mellett kellett megállnom. Örömem, hogy mára már sehol sem kell egyedül állnom a ravatálnál és a sírnál, mindig van, aki odaáll mellém, esetleg még énekel is. Reménységem, hogy a temetésre jövő testvérek nem csupán – távol megálló – szemlélődők maradnak, hanem elhozzák énekeskönyvüket is, és együtt énekelnek majd lelkészükkel, kifejezve ezzel a testvéri közösséget is.

Az ökumenikus imahét alkalmait évente váltott helyszínen tartottuk Mihályiban és Kiszaludon. A falunapi rendezvények is rendszeresek voltak – évenkénti váltásban katolikus testvéreinknél, ill. nálunk.

Tavaly szép számú küldöttséggel vettünk részt az EPOT-on (Evangélikus Presbiterok Országos Találkozója). Az ott meghirdetett képzésre ketten jelentkeztek.

Nagy öröm volt számomra, hogy az elmúlt években tapasztalt ellenkezés után ez évben konfirmandusaink – egy kivétellel – részt vettek Sopronban a kerületi találkozáson, ahol jól érezték magukat, s tervezik, hogy jövőre is elmennek (*ld. élménybeszámolójukat a 6. oldalon*).

Amikor csak lehetett, feleségem is elkísért szolgálataimra. Két évig a gyülekezet példásan oldotta meg a vasárnapi ebédeltetésünket! Vasárnaponként – amikor délutáni istentisztelet is volt – *Bálint Kálmán* mihályi gondnok úr szervezte meg, hogy hol, kinél ebédelünk. Ez jó alkalom volt a személyes találkozásokra, beszélgetésekre. De sajnos az az egy óra – amely a délelőtti és délutáni alkalmak között volt – az ebédelés mellett nem sok időt hagyott a beszélgetésre. Mindenütt fejedelmi ellátásban volt részünk, amelyet ezúton is köszönünk mindenkinek. Egy éve pedig a mihályi vendéglőben ebédelünk vasár- és ünnepnapokon. Köszönjük *Horváth Gábor* presbiter testvérünk vendégszeretétét, aki önzetlenül ajánlotta fel ezt a lehetőséget.

Sok-sok segítséget kaptunk az elmúlt időszakban. Mindenki segítőkész volt, és sok-sok szeretetet tapasztaltunk.

Elkészült időközben a vadosfai parókia külső és belső felújítása, a mihályi templom falszigetelése, új iratszekerényt kapott az iroda egyik magyarkeresztúri testvérünk felajánlásaként, az adminisztrációhoz immár rendelkezésre áll egy laptop és egy multifunkciós nyomtató is, s a szolgálati gépkocsi is újabbra cseréltük.

Köszönet mindazoknak, akik készségesen segítettek, amiben csak tudtak. A gondnokoknak, a pénztárosoknak a pontos elszámolásért, a figyelemért. Sümeghy Péternek a pályázatban való eddigi segítségéért, kántorainknak a hűséges szolgálatért (ketten kántorképzőn is részt vettek ez idő alatt). S mindenkinek, még ha felsorolni őket nem is tudom.

Tudtam, hogy ez a szolgálat is egyszer véget ér – s ez az egyszer most 2010. augusztus 15.-n jött el. Ha nem lett volna ez az időszak, sok-sok találkozással, és rengeteg élménnyel lennénk szegényebbek. De azt is tudom, ez az élet rendje, s ez a gyülekezet érdeke is. A szolgálattévők változnak, csak a küldő Úr ugyanaz.

Ezúton is megköszönöm a testvérek szeretetét, s kérem, ugyanilyen szeretettel fogadják az utódot! Alljanak mellé szeretettel, megértéssel, tanáccsal, támogatással. S akkor talán ő is megszereti ezt a rábaközi gyülekezetet, s lehet, hogy a most induló kapcsolat hosszan tartó lesz.

Hálás a szívem mindazért, amit megtapasztalhattunk feleségemmel együtt - aki gyakran elkísért, ha napi munkája és egyéb elfoglaltsága megengedte - e tradicionális rábaközi gyülekezetben. Hálát adunk Istennek azért a szeretetért, amellyel befogadtak és körülvettek minket - kezdetől fogva. Itthon voltunk, s eltéphetetlen szálak fonódtak a mindennapok és az ünnepek szolgálatai során. Talán most, a búcsúzásra gondolva érezzük igazán ezt. Életünk egy darabkája marad itt - végérvényesen. Mert az itt töltött három év nem múlt el bennünk nyomtalanul.

Az elmúlt évtizedek viharai ugyan megtépázták ezt a gyülekezetet is, de el nem sodorták. S nem azért, mert olyan erősek lettek volna e kis közösségek, hanem azért, mert az Úr tartotta meg őket.

Hálás a szívem, hogy „úgy szereti Isten a világot”, s szeretetének nincs határa. S csupán egyet kérek most a testvérektől: ne felejtsek el, KIRŐL szoltam vasárnaponként és ünnepnaponként a hol kisebb, hol egy kicsit nagyobb létszámú gyülekezet előtt. Ne felejtsek el, KIRŐL szoltam a nyitott sírgödör mellett, vagy a keresztelesek alkalmával. Ne feledjék el a fiatalok sem, KIRŐL tanultunk

a konfirmációi alkalmakon. Mert nem az a fontos, hogy ki szól, hanem egyedül az, AKIRŐL. S hiszem, hogy amíg az élő és feltámadott Krisztusról szól az igehirdetés, addig él a gyülekezet. Amíg Reá bízunk életünket, nincs kitől és mitől félnünk.

A szolgálattévők változnak, de a szolgálat mindig ugyanaz marad. Tanúskodás a küldő Úrról, tanuskodás erről a szeretetről, erről a kegyelemről, erről a végtelen isteni irgalomról.

Örömmel emlékezünk vissza a különféle alkalmakra. Úgy érezzük, sokukhoz egészen közel kerültünk. Megajándékoztak bizalmukkal, s talán egy-egy rövid ige, a néhány - kórházban az éjjeliszekrényre letett - ígés lap életre kelt és él tovább a testvérek szívében.

Kedves Testvérek! Ha nevünk vagy arcunk is megmarad emlékeikben, talán azt is jelenti, hogy nem múltak el teljesen nyomtalanul az itt eltöltött évek. De a legtöbb, mit kérhetünk: ne felejtsek el azt, amiről és Akiről szoltunk itteni szolgálatunk idején, arról, hogy *"Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!"*

Isten áldja meg a gyülekezetet, s adjon belső növekedést és megújulást. Így búcsúzunk, s kérjük Urunk áldását minden itt maradóra. De kérjük ugyanezt az áldást magunkra és jelenlegi szolgálatunkra is, hogy mindaz, amit tettünk és teszünk - legyen minden embertársunk javára, de legfőképpen a mi Urunk dicsőségére. Ő ad erőt és old meg minden gondot.

S újra kérem, fogadják szeretetükbe az újonnan szolgálatba lépőt, a szolgálatot átvevőt, a most induló testvért. Segítsék, bátorítsák, s akkor minden zökkenő nélkül folyik tovább a gyülekezet élete. S bizonyára meglesz Urunk áldása fiatal testvérünk szolgálatán, és az egész gyülekezet életén is. „Erős vár a mi Istenünk!”

(Mihácsi Lajos a szolgálatot átadó lelkész)

ŐRSÉGVÁLTÁS (folytatás az 1. oldalról)

A nevem *Jorsits Attila*, 33 éves teológus vagyok, és augusztus 15-től kezdem szolgálatomat a Vadosfai Evangélikus Egyházközségben. A keresztyénységgel való találkozásomat és a lelkészi pályára való lépésemet a ma is, köztünk is cselekvő Isten csodájaként éltem meg.

Római katolikus családból származom, de mivel az elmúlt rendszerben a szüleimnek tiltották a vallásgyakorlást, nem is részesültem semmilyen vallási nevelésben. Tulajdonképpen tizenhét éves koromig nem kerültem komolyabb kapcsolatba sem a Bibliával, sem keresztyén közösséggel. Mindig kutató, kérdező gyermek voltam. Nagyon szerettem olvasni, és emlékeim szerint sokat foglalkoztam az élet „nagy” kér-

déseivel már gyermekkoromban is. Kamaszkoromban rengeteg vallással foglalkozó könyvet elolvastam, mert annak ellenére, hogy nem részesültem vallásos nevelésben, mindig nagyon foglalkoztatott az élet végső értelmének kérdése. Úgy gondolkodtam, hogy bárminek, amit az ember elérhet, csak akkor van értelme, ha az a valami örökkévaló. Hiszen ha valamit az ember felépít vagy elér az életben, de az előbb vagy utóbb elpusztul, akkor annak csak időlegesen volt valami haszna és végül ugyanarra a sorsra jut, mint bármi más. Ekkor még nem is sejtettem, hogy a Prédikátor könyve egyszerű, logikus gondolatai forognak a fejemben. Én sem tudtam elfogadni, hogy bármilyen időleges dolog bárki életének örökkévaló értelmet adhat. Úgy gondoltam, hogy az élet így tényleg „hiábavalóság”.

Akkoriban is nagyon nagy divatnak örvendtek a különböző keleti vallások, és ennek megfelelően rengeteg ilyen

könyvet is elolvastam, de valahogy nem tudtam megnyugodni egyik gondolatmenetben sem. Mindegyiknél éreztem, hogy valami hiányzik, valami nem stimmel. Ebben a keresésben jutottam el az addig még számomra teljesen ismeretlen Bibliához, aminek olvasása közben megtapasztalhattam, hogy mit is jelent az, amikor az Isten szól az Ő igéjén keresztül. Érdekes, hogy még nem is hittem igazán Istenben, még nem is fogadtam el az Ő igéjét igazságnak, de valahogy vonzott engem a Biblia, és éreztem, hogy itt végre rá fogok találni a válaszaimra. Nemsokára meg is értettem, hogy mit jelent az engem is foglyul ejtő bűn, és azt is megérthettem, hogy mit jelent Jézus váltásághalála, és hogy ez számomra is elérhető. Azt hiszem, hogy a megtérés számomra könnyebb volt, mint bárkiné. Annyira élesen éreztem a kontrasztot a hitetlen életem és a Jézus kínálta élet között, hogy nem is gondolkodtam sokat. Ettől kezdve a Biblia lett a kedvenc olvasmányom, megkeresztelkedtem és elkezdtem járni a győrnádorvárosi evangélikus gyülekezetbe, ahol a helyi ifjúsági közösség aktív tagja maradtam annak megszűnéséig.

Műszaki tanulmányaim befejeztével elvégeztem az Evangélikus Hittudományi Egyetem hittantanári szakát és ezután jelentkeztem a lelkész szakra. A lelkészi pályára való lépésemet sok vívódás kísérte, mert egyrészt nagyon vonzott a lelkészség, másrészt félelmetesnek is éreztem

az Isten előtti felelősség súlyát. Hivatásom tisztázásában nagy segítséget adott *Tubán József* csornai lelkész, aki-ben nem csak egy komoly teológusra, hanem igazi testvérré is találtam. A csornai gyülekezetnek a későbbi teológiai tanulmányaim során is sokat köszönhettem, mert ők voltak az a közösség, akik nem csak megengedték, de örültek is annak, ha alkalmanként közöttük szolgáltam.

A teológia utolsó éveiben a budapesti Magyar Protestáns Tanulmányi Alapítvány egyetemi szakkollégiumában dolgoztam mint evangélikus spirituális. Feladatom a kollégiumban lelki alkalmak szervezése, lebonyolítása és bibliai-teológiai témájú oktatás volt.

Mivel a családomban a mai napig én vagyok az egyetlen evangélikus, mindig is ökumenikus szellemiségű ember voltam. Tulajdonképpen ennek köszönhetem a feleségemmel való találkozásomat is, ugyanis egy ökumenikus találkozáson ismertük meg egymást. Feleségem, *Jorsits Éva* szintén teológiai tanulmányokat folytat a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, ahol jelenleg doktori képzésben vesz részt.

Mindketten nagy örömmel várjuk a gyülekezeti szolgálato-t és a Testvérekkel való találkozást.

(Jorsits Attila)

Liturgikai szeminárium

A Soproni Evangélikus Egyházmegye szervezésében a Liturgikus szemináriumot, március 27.-n, szombaton, immáron másodikkal rendezték Csornán az Evangélikus Templomban. Erre az alkalomra lelkészeket, kántorokat és persze minden érdeklődőt szeretettel vártak.

Az alkalmat 9.30-kor köszöntéssel, majd közös imádsággal nyitották meg az új Gyülekezeti liturgikus könyv alapján. Majd ugyanebből az énekeskönyvből *Wagner Szilárd* harkai lelkész segítségével közösen új éneket tanulhattunk. Ezután *ifj. Dr. Hafenscher Károly* előadását hallgathattuk a „Tanfegyelem és liturgia összefüggése – tanít a tanfegyelem” témában. Sok érde-

kesség elhangzott az előadáson, amit gyülekezeti tagként nem tudunk, vagy nem veszünk észre az istentiszteleteken. Lelkészeink a megfelelő módon elhangzott liturgiával mennyi mindenre meg tudnak bennünket tanítani, mind a templomban való viselkedésre, mint a Bibliai ígéretek és ezek helyes értelmezésére. Ebben segít a kántor is a megfelelő helyen elhangzó énekkel, esetleg egy nem ismert ének megismerésében.

Közös ebéd elfogyasztása után bemutatták a Liturgikus Könyv második kötetét. Ez jobban a Lelkészeket érintette, hisz ezt a könyvet nekik készítették.

(Pintér Szilvia – Mihályi)

Gyűjtés az árvízkárosultaknak

Az árvízkárosultak részére indított gyűjtés eddigi eredménye **149.300,- Ft:**

- 33.800,- Ft perselypénz Vadosfán a tanévzáró istentiszteleten,
- 7.000,- Ft Kisfalud,
- 5.000,- Ft Potyond,
- 22.000,- Ft Magyarakeresztúr,
- 60.500,- Ft Mihályi,
- 21.000,- Ft Vadosfa gyűjtésének eredménye.

Természetesen az ez utáni adományokat is köszönettel fogadjuk, és továbbítjuk! Isten áldása legyen az adományokon és az adományozókon!

Konfirmandus találkozó

Március 20.-n, szombaton 8 órakor indultunk Sopronba. Mi, a vadosfai gyülekezet konfirmandusai nyolcan (4 leány és 4 fiú) együtt indultunk a vadosfai falubusszal a Líceum felé. Ezt a napot mindannyian nagyon izgatottan vártuk. Már a buszban is nagyon jó hangulat volt, és Brigi néni is jókat nevetett velünk együtt.

A gimnáziumba érve első akadályunk a lépcsőmászás volt. A fenti – III. emeleti – díszteremben várt minket *Mesterházi Balázs* iskolalelkész. Öltözete nagyon meglepő volt, ám egyben mókás is, de ettől nagyon barátságossá vált.

A kezdő istentisztelet, majd egy gyors bemutatkozás után az iskolalelkész és a Líceum igazgatójának – *Tölli Balásznak* – vezetésével két csoportban indultunk útnak a gimnáziumban, ahol a Líceum múltját mutatták be. Ezután, visszatérve a díszterembe, kiscsoportokban folytattuk tovább az ismerkedést. Az ismerkedés befejeztével a lelkészek vezetésével elindultunk a kollégium felé, ahol a 150 konfirmandus közül 70-en foglalták el helyüket a szobákban (a többiek csak egy napra jöttek). Miután megettük a meleg ebédünket, Sopron utcai felé indultunk egy kis felfedező körútra.

Kis túránk után újra a Gimnáziumban kötöttünk ki, ahol már várt minket *Róka Szabolcs* mesemondó, tréfás meséjével, a „*Pórus jár farkas*”-sal, amiben a konfirmandusok voltak a szereplők.

A mesét egy vetélkedő követte, ahol a délelőtti csapatok összemérhették tudásukat. Eme próba után ismét a kollégiumba tértünk vissza, és együtt néztük meg az „Emlékezz a titánokra” című filmet. A film után a takarodót nem mindenkinek sikerült betartania.

Reggel *Mesterházi Balázs* lelkész gitárral és énekszóval ébresztett bennünket. Reggeli után egy kis játékkal frissítettek fel bennünket. A játék befejezésével a soproni templom felé indultunk és egy hitvallás elmondásával vettünk részt az evangélikus istentiszteleten, amely végén áldásban részesültünk.

A konfirmandus-találkozó mindannyiunk számára felejthetetlen emlék, szeretnénk jövőre is visszatérni a Líceum falai közé

(*Horváth Kitti és Gyürü Rebeka – Győr*)

Külön köszönjük a vadosfai Önkormányzatnak a kisbuszt, és Brigi néninek (*Dan Andrásné*) a szállítást!

Konfirmáció – Vadosfa, 2010. június 30.

(felső sor: Bödecs Luca, Sümeghy Zsolt, Mihácsi Lajos helyettes lelkész, Kálmán Szabolcs, Németh Adrián, alsó sor: Csutak Renáta, Gyűrű Rebeka, Kovatsits Rita, Horváth Kitti, Dan Bertold)

legyen kötelességetek gyerekeiteknek is átadni, beléjük plántálni a Krisztus-hitet!

A mai értékvesztő, válságos világban, amikor annyi szenny, gagyri árad a médiumokból, tévtanok, álvalások, hamis ideológiák, alkohol-, kábítószer terjedés tesz tönkre lelkeket, családokat, közösségek hullnak szét, elmagányosodás, sivár kilátástalanság lesz úrrá, ily módon az ember eltévelyedik, manipulálhatóvá válik. Vigyázzatok, az ős ellenség ugyanis most is üldöz még, nagy a serege és csalárdság fegyvere!

De nekünk hívóknak viszont van hova fordulnunk, nem vagyunk egyedül. Van biztatónk, útmutatónk, erőforrásunk: Mennyei Atyánk. A keresztyén, azaz jézuskövető ember ezzel a többlettel bír. Ezért merjétek vállalni mindenkor bátran és büszkén őseink hitét, és ne szégyelljétek, ha gúnyolnának Benneteket! Érezzétek át Ady Endre szavait: „...mikor testemet már roskadozva vittem, váratlanul, csendesen átkarolt az Isten.”

„Legyetek erősek, álljatok meg a hitben”, mert a Krisztusba vetett hit az egyetlen, amely átsegít és megtart a nehézségekben!

„Ha Ő velünk, ki ellenünk?” Ha van hit, akkor van család, van haza! „Fogadj fiadnak, Istenem” – írta József Attila. A mai imánkban mi is, itt a gyülekezetben, ekképpen kérjük az Úristen áldását minden újonnan és hajdan megkonfirmált testvérünkre!

Erős vár a mi Istenünk!

(Dr. Győrffy Előd felügyelő - Mihályi)

Kedves megkonfirmált Testvéreink!

Gyóró, Kisfalud, Magyarkeresztúr, Mihályi, Potyond, Zsebeháza, Vadosfa - tehát az egész összegyülekezet nevében – szeretettel köszöntelek Benneteket, mint új gyülekezeti tagjainkat!

Hatalmas értéket kaptunk a keresztség által! Talán nem is tudatosul Bennetek, hogy hova is tartozunk. Érték, kincs, lehetőség, azaz a hit a lelkünkben! Éljetek is ezzel rendszeresen, hallgassátok Isten igéjét, vagy olvassátok az igazság kimeríthetetlen tárházát, a Bibliát! Gyakoroljátok hitéletünket, és egykor pedig

Templomtorony felújítás – Kisfalud

Évekkel ezelőtt készült el a kisfaludi torony vízszigetelése. Tavasszal – a több éves száradás után – megtörtént a külső vakolat helyreállítása.

Egyéb események

- A missziói pályázaton . az elmúlt évekhez hasonlóan - 30.000,- Ft-t nyertünk, amelyet a gyülekezeti körlevél költségeire kértünk és használunk fel.
- Az Országos Egyház pályázatán egy multifunkciós

nyomtatót (SAMSUNG SCX 4600 lézernyomató-fénymásoló-szkennert) nyertünk.

A **mihályi testvérek figyelmét külön felhívjuk** arra, hogy a leánygyülekezet a Rajka és Vidéke Takarékszövetkezetnél önálló számlát nyitott. A számla száma: **59500227-31920337**. Így lehetőség van arra is, hogy a fenti számlaszámra bárki utalhasson a **mihályi leánygyülekezetnek szánt** egyházfenntartói járulékot, adományt, vagy egyéb befizetést. A személyes pénztári befizetésekre MINDEN **HÉTFŐN 12.00-16.00, CSÜTÖRTÖKÖN 7.30 - 11.30** óráig van lehetőség az Agrár Rt épületében (az egykori Tsz iroda volt pénztárában) működő fiókpénztárban. Kérjük, hogy minél többen éljenek ezzel a lehetőséggel.

Passió – 2010 - Vadosfa

Felejthetetlen élményben volt részünk ez év március 30-án, nagyhét keddjén vadosfai templomunkban. Délután 5 órától a MEVISZ-Bárka színház szervezésében mozgáskorlátozottak, az Ő segítők és evangélikus teológusok "Mozgássérült passiót" adtak elő istentisztelet keretében. A nem szokványos előadásmód hatása alatt Jézus szenvedéstörténetét élhette át a szépszámmal jelenlévő, megilletődött gyülekezet. Az alkalmat megtisztelte jelenlétével több környékbeli gyülekezetből is sok evangélikus és más vallású testvér.

Az összegyűlt **87.270 Ft** adománnyal a mozgássérültek munkáját támogatjuk.

(*Bálint Kálmán gondnok – Mihályi*)

Falszigetelés, új oltárkép a mihályi templomban

Istennek hálát adva számolhatok be templomunk falátvágással történt szigetelési munkáinak elvégzéséről. Az esős időjárás miatt a tervezettnél 1 héttel később, április 14-én kezdték meg és 28-án fejezték be a munkákat. A kivitelezés 2.902.500 Ft-ba került, melyből egyházmegyénk 1.500.000 Ft-ot átvállalt, amit hálásan köszönünk.

Gyülekezeti tagjaink segítőkészségének eredményeként a szükséges előkészítési, vakolat leverési, takarítási és visszarakodási munkák zökkenőmentesen lezajlottak, ezúton ismét megköszönöm minden asszony és férfitestvér szorgalmas munkáját, a pénzádománnyal hozzájárulók támogatását.

A szigetelési munkákkal párhuzamosan elkészült, beépítésre-, és Pünkösöd vasárnapján felszentelésre került a Molnár István testvérünk által felajánlott és festett oltárképünk is. Neki külön köszönet!

Az augusztus 15.-i lelkészváltás kapcsán itt ragadom meg az alkalmat, hogy összegyülekezetünk és a magam nevében megköszönjem *Mihácsi Lajos* lelkész úr több, mint 3 éven át kifejtett gyülekezet- és léleképítő - erősítő munkáját, az őt váltó Jorsits Attila lelkészjelölt úrnak pedig felajánljam gyülekezetünk támogató segítségét. Legyen mindkettőjük szolgálatán és életén Isten gazdag áldása.

(*Bálint Kálmán gondnok – Mihályi*)

Fontosabb alkalmak helyszínei és időpontjai

- Márc. 27. Vadosfán **templomtakarítás** volt, vadosfai, mihályi, magyarkezesztúri és potyondi segítséggel,
- Márc. 27.-n Csornán liturgikai szeminárium volt,
- Márc. 30.-n a MEVISZ BÁRKA – mozgássérültek részvételével – **passióelőadást** tartottak. Az alkalom perselypénze (... Ft) a résztvevők szolgálatát támogatja,
- Ápr. 10.-n Csornán **egyházmegyei közgyűlés** volt,
- Máj. 30.-n volt Vadosfán a **konfirmáció**
- Jún. 13.-n volt Vadosfán a **tanévzáró**

istentisztelet.

- Júl. 9-n tartotta az Alapítvány **kuratóriuma** soron következő **ülését**. Németh Ernő leköszönő elnök feladatait Pintér László vette át – a kuratórium tagságának választása alapján.
- Júl. 24.-n Mihályiban volt **falunap**, amely az ev. templomban istentisztelettel kezdődött. Az igehirdető *Varga Balázs* róm.kat. plébános volt.
- Aug. 15-től **Jorsits Attila** gyülekezeti munkatárs kezdi meg szolgálatát a gyülekezetben. A hivatalátadás-átvétel aug. 19.-n du. 1 órakor lesz.

Anyakönyvi hírek

Megkereszteltük

- ápr. 25.-n Mihályiban **Dombi Patrikot**,
- aug. 15.-n Magyarkezesztúron **Varga Cecíliát**.

Megkonfirmáltuk

Május 30.-n Vadosfán: **Csutak Renáta** (Kisfalud), **Gyűrű Rebeka**, **Horváth Kitti** (Gyóró), **Bödecs Luca**, **Németh Adrián**, **Sümeghy Zsolt** (Mihályi), **Kálmán Szabolcs**, **Dan Bertold** (Vadosfa), **Kovatsits Rita** (Zsebeháza)

Megáldottuk

- ápr. 17-n Vadosfán **Kálmán Zoltán** és **Kovács Henrietta**,
- júl. 3.-n Vadosfán **Fülöp Zsolt** és **Kálmán Renáta**,
- júl. 17.-n Kisfaludon **Fekete Gyula** és **Gönye Orsolya**,
- júl. 24.-n Vadosfán **Horváth Gábor** és **Tóth Szabina**, valamint **Rosta István** és **Srágli Katalin** házasságát.

Eltemettük

- ápr. 8.-n Mihályiban **Kovács Eleménné** sz. **Németh Karolinát** (82 é),
- ápr. 22.-n Kisfaludon **Gáspár Ottót** (61 é),
- ápr. 28.-n Kisfaludon **Varga Gyulát** (65 é),
- máj. 6.-n Mihályiban Bálint Gyöngyit (65 é),
- máj. 12.-n Kisfaludon **Balogh Mihályné** sz. **Bödecs Annát** (83 é),
- máj. 12.-n Vadosfán **Németh Józsefné** sz. **Takács Terézt** (91 é),
- máj. 27.-n Mihályiban **Kalmár Károlyné** sz. **Horváth Erzsébetet** (66 é),
- jún. 10.-n Potyondon **Böröczky Zoltánt** (45 é),
- jún. 25.-n Gyóróban **Sztrócai Tibort** (68 é),
- júl. 6.-n Vadosfán **Szalai Sándorné** sz. **Rácz Irént** (88 é),
- júl. 28.-n Magyarkezesztúron **Móritz Sándort** (81 é).

Jézus mondja: **„Én élek, és ti is élni fogtok!”**

Istentiszteleti alkalmaink az év végéig (2010)

A **5** jellel megjelölt alkalom kötelező offertóriumot (valamilyen meghatározott célra továbbítandó perselypénzt) jelent!

Dátum	Nap	Ünnep	Istentiszteleti alkalmak
8. 20.	péntek	Emlékezés az 1751-s vadosfai eseményekre	de. 10 Vadosfa
8. 22.	vasárnap 4.	Szentháromság ü.u.12.	de.¾ 10 Kisfalud, de. 11 Mihályi, du. 2 Gyóró (úrv.)
8. 29.	vasárnap 5.	Szentháromság ü.u.13.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi
9. 5.	vasárnap 1.	Tanévnyitó	de.10 Vadosfa

Dátum	Nap	Ünnep	Istentiszteleti alkalmak
9. 12.	vasárnap 2.	Szentháromság ü.u.15.	de.¾ 10 Kisfalud , de. 11 Mihályi, du. 2 Magyarkeresztúr, du ¼ 4 Zsebeháza
9. 19.	vasárnap 3.	Szentháromság ü.u.16.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi, du. 2 Potyond, du. ¼ 4 Magyarkeresztúr
9. 26.	vasárnap 4.	Hősök napja	de. 10 Vadosfa
10. 3.	vasárnap 1.	Szentháromság ü.u.18.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi
10. 10.	vasárnap 2.	Szentháromság ü.u.19.	de.¾ 10 Kisfalud , de. 11 Mihályi, du. 2 Magyarkeresztúr, du ¼ 4 Zsebeháza
10. 17.	vasárnap 3.	Szentháromság ü.u.20.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi, du. 2 Potyond, du. ¼ 4 Magyarkeresztúr
10. 24.	vasárnap 4.	Szentháromság ü.u.21.	de.¾ 10 Kisfalud, de. 11 Mihályi, du. 2 Gyóró
10. 31.	vasárnap 5.	Reformáció ü.	de.10 Vadosfa (úrv.)
11. 1.	hétfő	Temetői megemlékezés	du. 2 Gyóró, du. 3/4 3 Kisfalud, du. 1/4 4 Mihályi, du. 3/4 4 Vadosfa, du. 1/2 5 Zsebeháza, du. 5 Magyarkeresztúr, du. 1/2 6 Potyond (ev. templom)
11. 7.	vasárnap 1.	Szentháromság ü.u.ut.e.e.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi
11. 14.	vasárnap 2.	Szentháromság ü.u.ut.e.	de.¾ 10 Kisfalud , de. 11 Mihályi, du. 2 Magyarkeresztúr, du ¼ 4 Zsebeháza
11. 21.	vasárnap 3.	Szentháromság ü.u.ut.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi, du. 2 Potyond, du. ¼ 4 Magyarkeresztúr
11. 28.	vasárnap 4.	Ádvent 1.	de.¾ 10 Kisfalud, de. 11 Mihályi, du. 2 Gyóró
12. 5.	vasárnap 1.	Ádvent 2.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi
12. 12.	vasárnap 2.	Ádvent 3.	de.¾ 10 Kisfalud , de. 11 Mihályi, du. 2 Magyarkeresztúr, du ¼ 4 Zsebeháza
12. 19.	vasárnap 3.	Ádvent 4.	de.¾ 10 Vadosfa, de. 11 Mihályi, du. 2 Potyond, du. ¼ 4 Magyarkeresztúr
12. 24.	péntek	Szenteste	du. ½ 5 Vadosfa
12. 25.	szombat	Karácsony	de. ½ 10 Kisfalud (úrv.), de. 11 Mihályi (úrv.), du. 2 Magyarkeresztúr (úrv.), du. ½ 4 Zsebeháza (úrv.)
12. 26.	vasárnap 4.	Karácsony 2. napja	de. ½ 10 Gyóró (úrv.), de. 11 Vadosfa (úrv.), du. 2 Potyond (úrv.)
12. 31.	péntek	Óév	de. ½ 10 Kisfalud (úrv.), de. 11 Mihályi (úrv.), du. 2 Magyarkeresztúr (úrv.), du. ½ 4 Zsebeháza (úrv.)
2011. 01.01.	szombat	Újév	de. ½ 10 Gyóró (úrv.), de. 11 Vadosfa (úrv.), du. 2 Potyond (úrv.)

Mindegyik alkalomra szeretettel hívogatjuk a gyülekezet minden részéből testvéreinket. Szeretettel kérjük, akik szívesen elmennének bármelyik másik, nem helyben tartott alkalomra, de az utazást nem tudják megoldani, vegyék fel a kapcsolatot a gondnokokkal. Ők szívesen segítenek, s – amennyiben lehetséges - megszervezik az utazást. Ez semmiképpen se legyen akadálya az együttünneplésnek!

Esetleges **változás**ról a templomok ajtóira kitett hirdetésekben értesülhetnek, valamint a honlapunkon is megtalálhatók a legfrissebb információk. Szeretettel kérjük testvéreinket, ne feledkezzenek meg az **egyházfenntartási járulék** befizetéséről. Ha lehet, ne hagyják ezt az év végére, hiszen kifizetni valók már évközben is jelentkeznek.

A 2009. febr. 9-n tartott presbiteri ülés értelmében az egyházfenntartási járulék ajánlott minimuma 3.500,- Ft/év maradt. A több jövedelemmel rendelkezők részére az ajánlás a következő volt s maradt a 2010-s évre is:

Egy főre jutó kereset	75 ezer Ft-ig	125 ezer Ft-ig	175 ezer Ft-ig	225 ezer Ft-ig	225 ezer Ft felett
Kért egyházfenntartás	3.500 Ft/fő	4.500 Ft/fő	5.500 Ft/fő	6.500 Ft/fő	7.500 Ft/fő

Írta és összeállította: Mihácsi Lajos helyettes lelkész – Lezárva 2010. augusztus 15.